

setmanari d'informació general i cultural

Any XXI
Número 1.011
11 desembre 2015
1'70 euros

la veu de Benicarló

El Club Natació Benicarló, ofegat institucionalment

**El CNB està patint greuges
econòmics i esportius que podrien
fer-lo desaparèixer**

Bona jornada dels equips de fútbol-11 del Benicarló Base Fútbol

EDITORIAL

1012

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Qui vulga medalles... haurà de tirar-se a la piscina

A l'aigua, "Phatos"!- Açò es diu als més xicotets per a atraure'ls a l'aigua i que aprenquen a nadar. D'altra banda, en la Retòrica d'Aristòtil, el "pathos" és l'ús dels sentiments humans per a afectar el judici d'un jurat. I amb aquesta barreja, podríem començar al·ludint a les moltes il·lusions que es veurien truncades si desapareguera el Club Natació o qualsevol altre club esportiu de la ciutat. Seria un argument massa fàcil, però ací està. I ara que ens hem entretingut amb aquest infantil joc de paraules, anem directes a la jugular de l'assumpte, que, com quasi sempre, té poc que veure amb entranyables històries d'aprenentatge i superació personal. Anem a parlar del dels diners. El Club Natació de Benicarló se sent agreujat per l'ajuntament i açò principalment perquè se'ls cobra per l'ús de la piscina municipal. Comencem dient que la piscina municipal es diu així, municipal, perquè està en el municipi i no per la seua acceptació popular, ja que per successives gestions nefastes tant la piscina com el gimnàs s'han convertit en una

opció esportiva poc recomanable. A través de la signatura de contractes, segons es diu, poc convenients per al poble, l'Ajuntament sembla haver perdut tota capacitat per a influir en el manteniment i millora d'aquesta instal·lació. I probablement ací radica el problema: la piscina, per molt que siga d'origen municipal, es troba sota el poder d'una entitat privada que com és natural, i perquè el consistori li ho permet, el que vol és traure-li diners a la seua concessió. En definitiva, Benicarló no té piscina municipal. Benicarló va construir una piscina municipal que uns altres administren amb la lícita finalitat d'obtenir un rendiment econòmic. I a qui li trauen els quartos? A qui no té un altre remei, de moment, que usar la instal·lació. I qui és el paganini de torn? El Club Natació de Benicarló. Què pot fer l'Ajuntament? Recuperar el control d'unes instal·lacions que se suposen "municipals" o, almenys, exigir uns mínims lògics. La resta de consideracions podrien embrutar l'ambient esportiu de la ciutat: hi ha molts clubs, a més del de Natació, que també es veuen immersos en la lluita per avançar i donar cobertura als seus socis.

Els grans èxits obtinguts pels esportistes benicarlondos es converteixen en medalles que la ciutat assumeix com a seues, però a voltes cal preguntar-se si molts d'aquests assoliments s'aconsegueixen gràcies a l'ajuntament... o malgrat l'ajuntament. I el pitjor de tot, que aquesta actitud de menyspreu cap als esforços autòctons s'estén a quasi totes les àrees. El ciutadà espera dels servidors públics que li donen suport en els seus objectius, més encara quan aquests redunden en benefici de tots. Senyors mandataris, si volen penjar-se més medalles... hauran de tirar-se a la piscina.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a la Coral Petiquillo de Benicarló, per deixar la veu ben alta en el seu concert a Disneyland Paris. La nostra més sincera felicitació a tots eixos menuts cantaires que han brillat com a estrelles. A tots ells i als seus responsables per haver-lo fet possible, moltes gràcies i enhorabona. Seguiu cantant com els àngels!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural La Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ":

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

El Club Natació Benicarló ofegat institucionalment

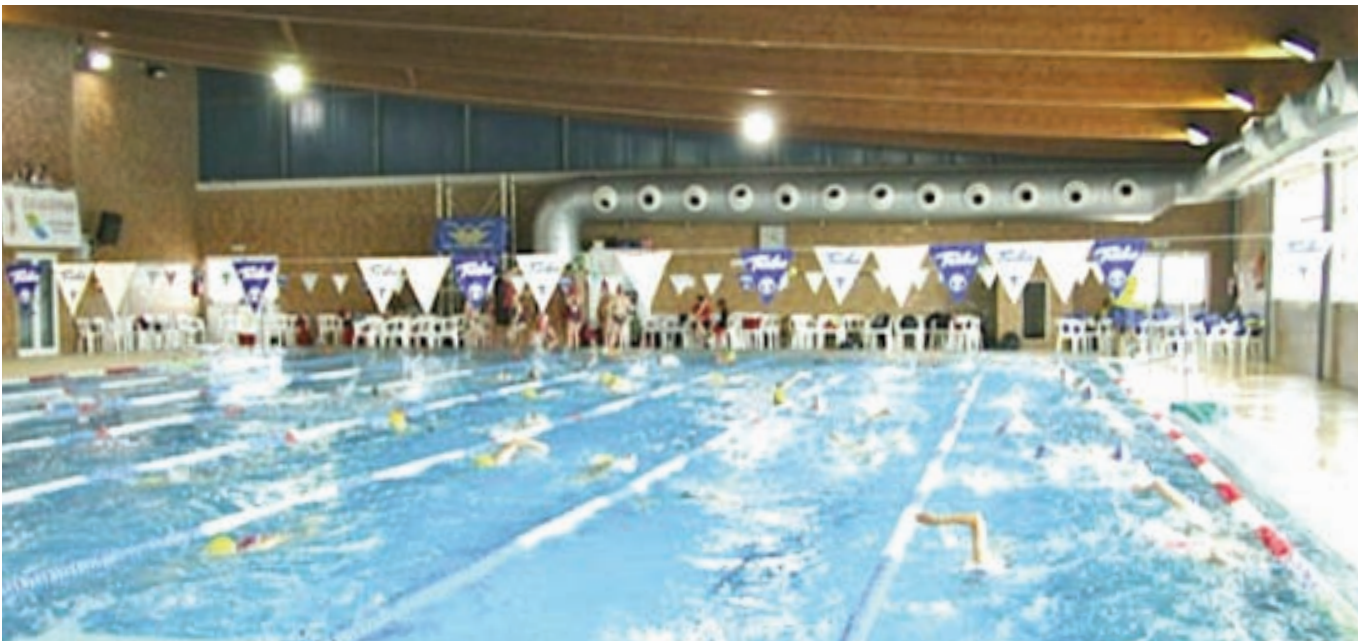
texREDACCIÓ

Després de la nota de premsa enviada pel Club Natació de Benicarló on ha denunciat el que para ells són "greuges econòmics i esportius contra el CNB que poden portar a la seua desaparició", continuen eixint més dades en la línia afirmada pels seus directius, de discriminació, per part del consistori municipal cap a aquest Club, per la qual cosa La Veu ha volgut entrar una mica més a fons en la qüestió.

Recordar que en l'assemblea del passat 25 de novembre van detallar que "ara fa uns mesos se'ns va presentar, sobtadament, un conveni que volien que signàrem, pel qual, dels 40.000 euros anuals que ara paguem, passariem als 100.000 euros. Simplement de bojós". En informacions a la Veu, el president del CNB va dir que sols els arribà aquest conveni "vam demanar una reunió urgent amb el regidor d'esports per a indicar-li que aquesta no era forma de fer les coses, i que les pretensions que allí s'abocaven, eren, per a nosaltres, un insult a la intel·ligència, a més d'una falta de respecte cap al Club, per com se'ns havia presentat, la nit abans de la reunió a tres bandes que havíem de tenir, Club, concessionària i ajuntament". Açò va motivar, segons ens van argumentar, que després de la reunió urgent amb el regidor, la que havia de fer-se a tres bandes se suspenguera sine die. Pel que ha pogut saber La Veu, el mateix dia de l'assemblea, i a la qual es va donar compte, el CNB va rebre un correu de la concessionària, amb el vist-i-plau de la regidoria d'esports, pel qual els indicaven que allò enviat "era un esborrany i que els preus que allí havien aparegut eren un error, com també el que no sortiren els descomptes ". Des del Club es mostren sorpresos, tenint en compte que, "Amb el temps que havien tingut per a esmenar el suposat error, curiosament, arriba aquest correu, rectificatiu de preus, el mateix dia de l'assemblea on s'havia de tractar este tema?.

Massa errors i casualitats, no? Sobretot, perquè els preus que ens van enviar, com error (?), són els que es poden trobar com oficials aprovats per l'ajuntament, i que són els que, actualment, ens estant cobrant per l'ús de la piscina menuda i un terç de la gran, per a les classes dels més menuts, sense aplicar-nos els descomptes que, suposadament, per ser Club de Benicarló, ens haurien d'aplicar. Cadascú que pense el que considere."

Per una altra banda, una pregunta que es planteja molta gent, des del carrer, és la raó per la qual aquests greuges ixen ara si ja feia temps que es patien. El CNB ha respost que "aquesta última pretensió ha sigut el que ha fet vesar el got de la paciència dels socis, als quals se'ls havia dit, per activa i per passiva, la passada legislatura quan la regidoria estava en mans del PP (i ara també amb el PSOE en dir-nos que en cap cas eixiríem perjudicats), que poc a poc s'aniria regularitzant la subvenció fins a aconseguir equilibrar els costos que el Club està suportant. Et refies de totes aquestes afirmacions, de les diverses regidories, i et trobes que, damunt, a tot açò li hem d'afegir que la subvenció del 2014 s'ha cobrat ara, a primers de desembre, amb el que l'ofec econòmic de l'entitat s'ha tornat més que insuportable (cal pensar que açò no passa en altres Clubs, i cal recalcar-ho, que no han de pagar per realitzar les seues activitats esportives)". I per si açò fóra poc, en les subvencions del 2015, segons ha pogut saber La Veu, el Club ha tornat a eixir malparat en retallar-li una altra vegada la subvenció. Resulta que sent l'únic Club que paga per una instal·lació pública, rep molt menys que alguns altres clubs que no paguen res. "Deixar molt clar que açò no és una comparació que va en contra de cap club, és simplement una realitat discriminatòria que fa que la nostra economia i, per tant, dels pares dels nadadors que són els que han d'assumir aquests costos desmesurats, es veja molt ressentida", ha afirmat el vicepresident, des del CNB.

ve de la pàgina anterior

Així, els socis van conèixer "fins a 11 punts de greuges econòmics i esportius que el CNB està patint any rere any fins a arribar a la situació actual on, si no es prenen mesures radicals, podrien fer-lo desaparèixer". A més, la Junta Directiva del club va continuar indicant que "segurament és dels pocs clubs esportius benicarlando que té a tots els seus treballadors donats d'alta a la Seguretat Social i en Hisenda, cosa que encara el perjudica més. També, contràriament a tota la resta de clubs esportius de Benicarló, no té els mateixos drets pel que fa a l'ús de les instal·lacions públiques, com és la Piscina Municipal, en tenir limitades els carrers d'entrenaments i les seues competicions". Una altra realitat difícil de rebatre.

Una greu deficiència que ha posat el CNB damunt de la taula és el fet de la limitació de l'accés a les graderies, dels pares, familiars i seguidors en les competicions, "per deficiències de seguretat de la instal·lació que s'arrossegueu des de l'obertura de la piscina, al no disposar de les eixides d'emergència en condicions òptimes. Així, d'un aforament de més de 300 persones, en condicions normals, ara només poden accedir-ne 166. Y cap govern municipal ha fet res per voler solucionar-ho, encara que des del Club hem presentat propostes per a solucionar-ho, fins i tot volent-ho pagar nosaltres i que després se'ns rescabales", asseguren. En aquest mateix ordre de coses, una situació bastant estranya que La Veu ha pogut constatar, és veure com el CNB fa el control d'accés a les graderies el dia de les competicions, subministrant uns tiquets d'entrada que, pel que hem preguntat en altres piscines on es realitzen competicions amb altres clubs de natació, cap club ho fa, tenint en compte que la piscina no és seua, ni té aqueixes competències. Una altra possible irregularitat de la qual l'ajuntament fa com que no veu.

Un dels arguments més "barroers", al que s'acusa el CNB, és la possible competència deslleial a la concessionària pels cursos que este realitza. El CNB ho ha desmentit en indicar amb rotunditat que "el Club és anterior a la piscina municipal, té uns estatuts que així ho avalen i porta fent classes de natació des de la seua fundació, ara fa més de 26 anys, amb nadadors de base que és d'on es nodreix el seu equip de competició"

Un altra cosa molt important que cal recalcar per a entendre aquest malestar és, segurament, el fet, que encara que la piscina és una instal·lació, pública, i municipal, i que va costar un munt de milions als benicarlandos, sempre ha estat en concessió i l'ajuntament amb prou feines haurà ingressat uns pocs milers d'euros per ella, si és que ho ha fet (l'anterior concessió tenia cànon zero i la que hi ha ara se suposa que hauria de pagar 13.000 euros l'any, però, per les informacions a les que ha tingut accés La Veu, no està molt clar que així estiga passant). A més, què ocorre llavors, amb les altres instal·lacions esportives municipals que utilitzen la resta de clubs? Simplement, que les utilitzen amb tota normalitat i no se'ls limita en les seues competicions. I quant han costat aquestes instal·lacions, diga's camp de futbol, pistes d'atletisme, pavelló poliesportiu, etc? Molts, molts, milions. I quant costa mantenir totes aquestes instal·lacions... municipals? Segons es pot saber dels diferents pressupostos municipals, més de 250.000 euros anuals. I quants Clubs esportius de Benicarló, i de fora (amb el futbol sala de Peníscola fa uns pocs anys), han pagat, o paguen, per fer ús de les seues instal·lacions? Cap ni un! I per quina raó, si és què la hi ha, l'ajuntament no aplica la Taxa Municipal, d'obligat compliment, per l'ús de les instal·lacions esportives als Clubs de la ciutat? D'això no hi ha resposta. Aleshores, per la mateixa raó, per què, el CNB, hauria de pagar per utilitzar una instal·lació esportiva municipal, si està en la mateixa situació social, com a club esportiu de la ciutat, que la resta de clubs? O és que no ho està... en la mateixa situació social, i realment està discriminat? Compte, no cal engegar ací una guerra entre entitats, no és aquesta la qüestió. La qüestió passa per fer que totes siguen iguals, en tot. Ni més, ni menys. A la teulada de l'ajuntament està el com aconseguir-lo... si ho vol fer. Tot és qüestió de compromís.

Només un últim detall, aprofundint una mica més en el tema de les concessions de la piscina municipal, i com s'han fet, sembla que ens trobem amb una mena d'opacitat que no és bona per a ningú atés que pot portar a situacions incòmodes que poden fer saltar moltes suspicàcies. I per això, tenint en compte la transparència, de la qual diu vol fer gala l'equip de govern actual, amb la que li està caient, tal volta seria hora de ficar els papers damunt la taula i no esperar a que algú altre els hi fique. Un front obert i un altre que ho pot ser. Calen respostes institucionals, clares, ben aviat. Pel bé de tots.

BENICARLÓ AVANÇA ELS TRÀMITS PER A L'APROVACIÓ DEL NOU PLANEJAMENT URBANÍSTIC

text NAT LIA SANZ

Xaro Miralles, alcaldessa de Benicarló, va assegurar que l'aprovació del nou Pla General d'Ordenació Urbana és “una prioritat per a aquest equip de govern”.

L'alcaldessa a més, va recordar que qui té competències en la matèria és “la conselleria”. Eixia així al pas de les acusacions de l'associació de veïns de la costa nord, que recentment van anunciar que anaven a emprendre accions legals contra el consistori per no respectar el concert previ i obviar la seua petició que la zona siga urbanitzable. Miralles va respondre que “Cadascun que faça el que haja de fer, ací no em vaig a ficar. Però cal estudiar la base jurídica”, en aquest cas de la presumpta querella que volen presentar contra el consistori. L'alcaldessa va recordar que l'ajuntament de Benicarló va iniciar fa onze anys el procediment per a la revisió del PGOU. En el 2009 es va aprovar, gràcies a l'acord del ple, el concert previ. El document va ser remès a la conselleria “que és l'administració competent per a l'aprovació dels plans. En el 2011 ens responen amb el document de referència”. En ell, va recordar, “conselleria fa les puntualitzacions al nostre document i traça les línies d'actuació. Allí ja es parla dels cinc-cents metres de protecció de la costa”. No obstant això, “Roca, el president de l'associació, no té en compte aquestes puntualitzacions” quan fa les seues declaracions acusant directament al consistori.

Miralles va puntualitzar que durant les dues últimes legislatures, en les quals l'administració estava governada pel partit Popular, “Conselleria sempre ha dit el mateix, que la zona no és urbanitzable”. Malgrat això, finalment va admetre que la zona més propera a l'àrea urbana, serà urbanitzable. Des que va accedir al govern municipal, Miralles ha impulsat la comissió de seguiment, que ja es va reunir el passat 11 de novembre, i a la qual només va faltar “el portaveu de Ciutadans, que és membre de l'associació de veïns”. La pròxima setmana, mantindrà una reunió a Castelló “per a veure com ens afecta el PAVITEL”. En aquests moments, a més, el consistori està a punt de licitar el document d'avaluació estratègica.

LA CORAL INFANTIL PETIQUILLO, A DISNEYLAND PARIS

text i fotos CP

Una expedició formada per més d'un centenar de persones es van desplaçar fins a París per a complir el somni dels xiquets que formen part de la Coral Infantil Petiquillo: cantar a l'escenari de Videopolis de Disneyland Park.

La secció infantil de la Coral Polifònica Benicarlanda va ser escollida per a actuar al famós parc de la capital francesa el dia 6 de desembre, després d'haver passat les proves selectives que exigeixen els organitzadors de concerts a Disneyland. Aprofitant els dies festius, la Coral va organitzar un viatge de 4 dies perquè els xiquets pogueren gaudir al màxim de l'experiència de cantar a Disneyland. Ni les hores de viatge en autobús, ni les ganes de visitar les atraccions no van fer perdre la concentració dels 37 "petiquillos" que, dirigits per Raquel Maura, van oferir un magnífic concert molt aplaudit pel públic. Els músics Juan Bañales i Juanvi Lladosa van tornar a ser els encarregats de l'acompanyament de temes com ara "Som la Petiquillo", amb lletra de Conxa López, la famosíssima "Mamma mia" o la benicarlanda "Els mims de Nadal" de Josvi Arnau. No van faltar cançons Disney, ja que també van interpretar "Hazme un muñeco de nieve", de la pel·lícula "Frozen" i "Mañana", de la banda sonora del film "Annie".

De ben segur que aquesta ha sigut una experiència inoblidable tant per als acompanyants, que van plorar d'emoció durant el concert, com per als xiquets, que passaran a la història de la Coral Polifònica Benicarlanda per haver traspasat fronteres i per haver portat el nom de la coral a París.

La Policia Local renova la flota amb un nou vehicle

text i fotos REDACCI

El parc automobilístic de la Policia Local de Benicarló s'ha renovat amb un nou vehicle tot terreny. Amb aquesta ja són quatre les unitats de què disposa la Policia per a patricular, a més de dos vehicles de serveis i quatre motocicletes.

La renovació periòdica del parc automobilístic de la Policia Local s'ha completat amb l'arribada d'un nou vehicle per a

patrullar la ciutat. Es tracta d'un tot terreny compacte de la marca Opel model Mokka que ha adquirit la Policia Local en règim de rënting. El vehicle s'utilitzarà en zones urbanes i va equipat amb dispositius que faciliten el treball de la policia durant els controls d'alcoholèmia o els controls rutinaris. A més, el vehicle comptarà amb una emissora portàtil digital dotada amb el sistema Tetra que permet una comunicació sense interrupcions ni sorolls externs i que incorpora un dispositiu de GPS per poder localitzar els agents en cas de necessitat o per a distribuir els serveis als agents més propers.

UN HOME DETINGUT PER TRENAR L'ORDRE D'ALLUNYAMENT

text i fotos NAT LIA SANZ

El Jutjat d'Instrucció número 2 de Vinaròs ha acordat la llibertat per a l'home detingut dijous passat per trencar l'ordre d'allunyament que tenia respecte a la seua ex pareja, que "va resultar lesionada després de precipitar-se al buit des d'un primer pis en la localitat de Benicarló" quan ell va acudir a la vivenda d'ella, segons ha informat el TSJCV.

L'home, que queda imputat per un delict de trencament de condemna, ha comparegut davant el jutge i s'ha acollit al seu dret de no declarar. El jutge, de conformitat amb el Ministeri Públic --que no ha sol·licitat presó per a l'home--, ha acordat la llibertat del detingut. No obstant això, a petició del fiscal, ha acordat l'enduriment de les mesures de protecció i ha elevat la prohibició d'allunyament de 200 a 500 metres. L'autoritat judicial ha considerat que "no existeix cap indici que l'home agredira a la dona o la llançara per la finestra", segons el comunicat. La Policia Local de Benicarló va detindre un home dimecres passat. Segons confirmaren fonts de la Guàrdia

Civil, els fets succeïren a les 10,30 hores, en un domicili del Carrer Castelló de Benicarló. L'home, un veneçolà de 37 anys, es va personar en el domicili del seu ex parella, una dona brasilera de 32 anys. Després d'una discussió, la dona va caure per la finestra. Fins al lloc dels fets es van traslladar dues patrulles de la Policia Local de Benicarló, Guàrdia Civil i dues ambulàncies que atengueren a la víctima, que va patir trencament del braç i va ser traslladada a l'Hospital Comarcal de Vinaròs.

Arranca el Pla d'Ocupació Conjunta

text i foto REDACCI

Les 16 persones contractades a través del Pla d'Ocupació Conjunta han començat ja a treballar en les diferents àrees de l'Ajuntament. La majoria de llocs de treball estan relacionats amb la millora i manteniment d'immobles, atenció i consergeria en instal·lacions municipals i tasques de suport administratiu.

El Pla d'Ocupació Conjunta de les Administracions Públiques Valencianes, que ha posat en marxa l'Ajuntament en col·laboració amb la Generalitat i la Diputació, ja està operatiu al 100%. Durant els últims dies, s'han anat incorporant les 16 persones seleccionades per als diferents llocs de treball i a dia d'avui, totes les places estan en funcionament.

En concret, els llocs de treball que s'han cobert són dos peons de la construcció, sis peons agropecuaris, un oficial paleta, tres auxiliars administratius, tres conserges i un tècnic en integració social. Es tracta de llocs relacionats amb la millora del cementeri, la neteja de camins, tasques de suport administratiu, atenció i consergeria en instal·lacions esportives i de Serveis Socials, i un integrador social per donar continuïtat a les accions que es realitzen des d'AMICS (Agència de Mediació, Integració i Convivència Social) de l'Ajuntament de Benicarló. Respecte a les tasques de suport administratiu, es destinarà una persona per a fer el seguiment, gestió i atenció per al programa XarxaLlibres.

Els diferents llocs de treball tenen una durada d'entre tres i quatre mesos i suposen una despesa subvencionable de 64.243,80 euros en total, dels quals 42.829,20 euros els aporten la Generalitat i la Diputació i la resta, 21.414,60 euros, van a càrrec del pressupost de l'Ajuntament. Paral·lelament, la Regidoria d'Ocupació i Desenvolupament Local fa una aportació de 18.585,40 euros. En total, l'Ajuntament aportarà al pla 40.000 euros.

Una aposta decidida pels drets de les persones amb discapacitat

text i foto REDACCI

Benicarló ha commemorat el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat amb la lectura d'un manifest reivindicatiu. Un dinar de germanor i una sessió musical al Magatzem de la Mar han protagonitzat la vessant festiva de la jornada.

Reivindicar la igualtat d'oportunitats ha estat el gran objectiu de la jornada del 3 de desembre, Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat. Benicarló ha commemorat el dia amb un intens programa que ha començat a les 12 del migdia amb la lectura d'un manifest a càrrec de cinc persones amb discapacitat, on s'han reivindicat drets i visibilitat per a les persones amb discapacitat. La presidenta de l'OACSE (Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats), Filo Agut, ha reconegut la necessitat de «continuar lluitant per aconseguir la igualtat d'oportunitats a tots els nivells» i ha assenyalat que «Benicarló, amb dos centres de gestió municipal especialitzats per a persones amb discapacitat, és un referent en aquest camp» i ha destacat que «des de l'Ajuntament sempre hem intentat donar-los el màxim suport».

Per la seua banda, Juan Manuel Torres, director del Centre Ocupacional IVAS (Institut Valencià d'Acció Social), ha

recordat que «el centre fa quasi 28 anys que treballa amb persones amb discapacitat intel·lectual de tota la comarca i ara, després de molt de treball, hem aconseguit començar a fer visibles les persones amb discapacitat». Torres ha reivindicat que «cal fer una aposta decidida per un canvi cultural, perquè entenguem que tots i cadascun de nosaltres som diferents, cadascú amb les nostres limitacions i les nostres capacitats. I avui, aquí, hi ha moltes persones amb un munt de capacitats que hem de valorar i fer visibles davant de la ciutadania». Julia Rodríguez, de Cocemfe Maestrat, en representació de les entitats que han participat avui en la jornada, ha reconegut que «en els últims anys s'ha millorat molt en el tema del respecte a les persones amb discapacitat, però hem de continuar treballant per arribar més enllà».

La sorpresa musical

Ni els organitzadors ni els participants han volgut oblidar la vessant més festiva del dia, i després de l'acte institucional han acudit al Magatzem de la Mar, on ha tingut lloc un dinar de germanor. La nota festiva l'ha posat el dj Zake, que ha amenitzat la vesprada amb un extens repertori musical. Els organitzadors han volgut reconèixer el treball d'Antonio Tomás (alter ego de dj Zake), usuari de la Residència Sant Francesc, que compta amb una important trajectòria com a dj.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Life is an attitude

Què es deu entendre per "actitud sospechosa"? Llegint els partes policials, de vegades, un no entén realment a què es deuen referir quan comencen sospitosament... i acaben sense novetat. Doncs ací ens trobem amb els nostres amics municipals que alcen acta un altre camí: "15\01h.- *Comunicación por personas en actitud sospechosa en Avenida Catalunya. Sin novedad.*" Qui eren els que, suposadament, estaven en aquesta actitud? Quina era exactament una actitud tal que va fer que algú «es comunicara», per identificar-los? I, finalment, després de tanta sospita, va, i tot acaba sense novetat? No teniu la sensació que la gent està una mica astorada i de seguida li busca tres peus al gat? Si cada vegada que algú està en una, "suposada", actitud sospitosa han d'anar marejant els nostres policies municipals molt ens sembla que no hi haurà prou patrulles per controlar-ho tot. Mireu, només caldria pegar-se una passejada per l'antic carrer del vici, a l'alçada de la cruïlla amb el carrer Joan XXIII, a partir de mitja tarda-nit... i segur que els podríem deixar allí apalancats, *persaecula saeculorum*, segons qui s'ho mire allí només hi ha actituds sospitoses! Amb tan poca novetat, açò s'assemblarà al conte aquell del pastor mentider i el llop.

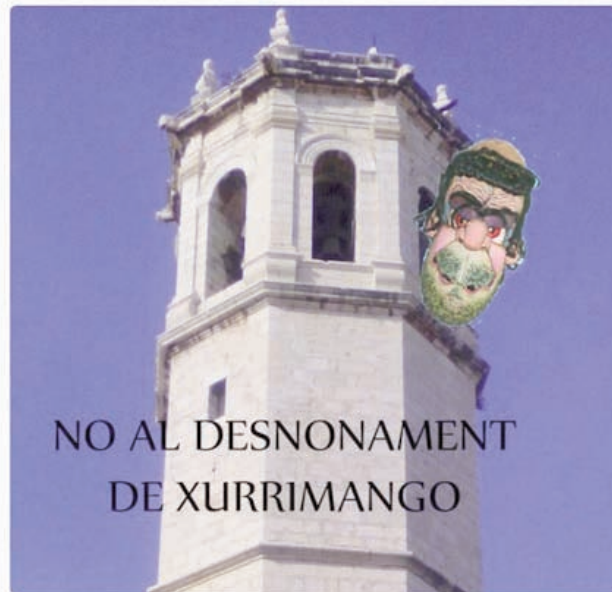
Foc d'encenalls 1

De tota manera, i encara amb el

els tafaners @elstafaners · 17 nov.

Iniciem una campanya al Facebook per evitar el desnonament de Xurrimango #kampanarokupat #noenstreuranniahosties

mateix tema, ens reafirmem que la gent està una mica massa estorada sense motiu. Veieu si no, una altra sortida de carril amb, "18:06 *Aviso del 112 por gritos y golpes en un local de la Calle Mayor. Desplazada la Patrulla se trababa de una discusión telefónica sin mayor novedad.*" Ja hi tornem, sembla que passa el que passa però no és el que sembla. Una altra vegada que acaba "sense novetat" per una enganxada telefònica. I és que, quan un para l'orella ha de fer com nosaltres i assegurar-se una mica. De totes maneres, a ells qui els deu demanar que rectifiquen? Ni amb tant de cotxe com tenen ara (mooolt guapos alcaldessa, regidor, policia i cotxe nou a la foto), tindran prou per tan poca novetat a què han d'acudir. Ja ho diem, al final se'n fartaran...

Foc d'encenalls 2

Continuem amb els nostres àngels protectors -els policies, no els sospitosos- que havien d'haver hagut d'intervindre per posar-hi pau i només ho han pogut fer a mitges. Diu així el seu atestat: "13:51 *Las*

Patrullas se desplazan a un domicilio de la Avenida Papa Luna por una agresión. Se comprueba que dos hermanos se han agredido mutuamente pero solo se localiza a uno de los implicados. Los padres no colaboran en facilitar la filiación del hermano huido." No res, una batussa entre germans, amb un d'ells localitzat i l'altre desaparegut. I la família que no vol col·laborar dient qui era el que faltava. Xeic, si no volen, doncs pitjor per a ells. Una altra vegada més, i en van..., com a dalt, pot passar amb el conte del llop i al final no hi anirà ningú a socórrer els veïns. I després parlaran que els municipals no estan per la feina. Si no els la deixen fer!

#Niahostiesenstrauran

Canviem de tema. Heu vist que hem engegat una campanya per impedir que els capellans se'ns emporten el nostre Xurrimango? Doncs sí, els tafaners estem en contra dels desnonaments en general i del d'aquest veí tan estimat en particular. Un dia t'alces i de sobte al bisbe de Tortosa, amb el vistiplau de l'informe d'un capellà

ve de la p gina anterior

d'ací (ja té collons que haja estat un d'ací, hauria pogut ser un del poble del costat... i haguérem tingut encara més tema per divagar), se li acut d'inscriure al seu nom el nostre campanar, la vivenda habitual de d'aquest personatge ancestral. Apa, com qui no vol, i en virtut de la potestat divina i del dret de cuixa que li va adjudicar el govern d'Aznar elevant-los a la categoria d'un fedataris públics, o siga notaris (i abans que entre en vigor la seua derogació), fa un dibuixet que diu que l'església i el campanar van de la maneta, els dos juntets, i que són seus, ho signa, se'n va al registre de la propietat i ens deixa Xurrimango sense sostre. Ni caritat cristiana ni hòsties, Xurrimango sense alternativa habitacional. I ara què fotem amb la *prima donnade* les feres de l'Estel del Collet desnonada? Ja no el veurem més aguaitar per entre els arcs d'allà dalt, per darrere les tremuges? Vinga, fes alguna cosa, apunta't a la campanya per la recuperació de la casa de Xurrimango! Ajuda les feres de l'Estel, aquest cap de setmana que pujaran novament a l'escenari perquè puguen recuperar el que és seu. Per si de cas, nosaltres us fiquem aquesta imatge per al

record, on podeu vore la nostra popular fera, abocant-se per entre els arcs del campanar, en la que esperem, no haja estat la seua última aparició. Ep, no voldriem que s'acabarà convertint en una realitat. Va, afanyeu-vos i doneu explícitament i aneu a la representació de l'Estel amb una pancarta contra aquest desnonament injust. Les feres vos ho agrairan i Benicarló també! Fes la piulada #Niahostiesenstrauran!

Aventuras animadas

Vinga que ens havíem deixat un dels informes dels municipals on es veu, sense cap mena de dubte, com n'arriben a ser, de servicials els nostres policies locals. Fixeu-vos bé que, igual acompanyen una falla, un faller, una comitiva de festes, treuen un cérvol (transvestit després quan el troben, en rabosa), de la carretera, ajuden un vianant, com... fins i tot, ara: "18:00 *Colaboración con una mujer a la que le habían caído unas llaves en una alcantarilla en la Calle Francisco Pizarro y su posterior recuperación.*" Apa, perquè després diguen que no són servicials i els posen a caldo quan a algú li han ficat una multa per deixar el seu vehicle allà on no toca. Doncs ací si toca embrutar-se les mans, se les embruten, això sí, suposem amb guants, i recuperen les claus, d'una

dona a qui li havien caigut les claus, no us ho perdeu, dins una claveguera. A vore qui és el guapo que és capaç de fer el que ells han fet, com cavallers en el noble art de la cavalleria, per rebre simplement, i no és poc, l'agraïment d'aquesta dona.

Urbanitzadors desesperats

Diuen que els amics del "que hay de lo mio", que porten tant de temps barallant-se per obrar als setis de la costa nord, n'estan fins al pirri d'Ajuntament i Generalitat. Se senten menystinguts per aquestes institucions que els barren el pas, any sí, any també, a les seues pretensions d'edificar a cor què vols en aquella costa. I posats a demanar, fartets pel poc cas que els hi han fet i veient com els han deixat el pati amb el nou Pla General d'Ordenació Urbana que està al caure, se n'han pujat a la parra i diuen que aniran als tribunals per demanar danys i perjudicis... per valor de 100 milions d'euros. Apa, com que no han tirat el carro pel pedregar! Però de qui es pensen que haurien de sortir tots eixos milions d'euros? A vore si al final prendrem mal...i no tindrem ni regeneració, ni costa, ni edificacions ni res de res! Per si de cas ací us deixem aquesta bonica estampa aèria.

Senyora Garcia:

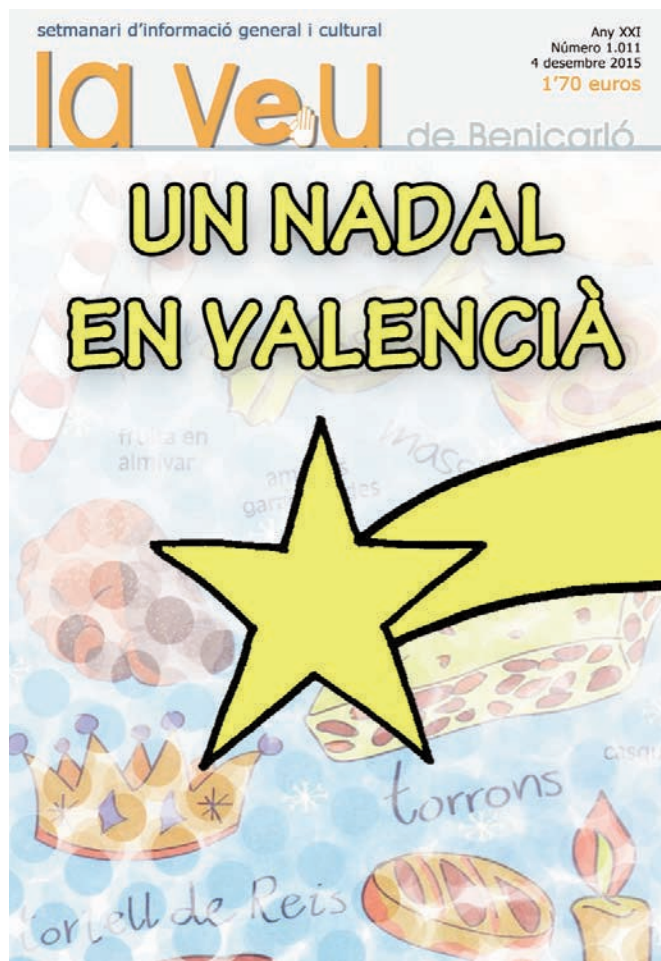
Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Està clar que no som un país normal, senyora Garcia. Si ho fórem, no seria notícia que aquest proper Nadal l'hagen batejat com "un Nadal en Valencià". Tampoc no caldrien aquestes campanyes que ha engegat la regidoria de normalització lingüística per tal de que el valencià siga la llengua d'aquestes properes festes. Se'ns explica al text que ja fa trenta-dos anys que està en vigor la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, i és una manera de commemorar aquesta fita. Però el que està molt clar és que aquesta llei ha servit per a molt poc. Tants d'anys governats per la dreta més reaccionària han fet que aquesta llei gairebé haja estat paper mullat, i que la seua aplicació haja estat simbòlica més que real. Però bé està que es posen en marxa campanyes per tal de recordar-nos que tenim una llengua pròpia, que és un patrimoni que hem de conservar i, sobretot, tenim el dret de parlar-la i d'exigir-la. Com diu a l'editorial, a vore si en nota que els que governen al nostre poble no depenen de Madrid i el valencià comença a ser el protagonista de la nostra relació amb les institucions, especialment amb el nostre ajuntament. Com tampoc no hauria de ser extraordinària la existència d'una publicació com aquesta, íntegrament en valencià, que setmana rere setmana ha de fer el gran esforç de no faltar a la cita amb els seus lectors.

Segon assumpte al que li dediquen una part de l'editorial. Es nota que l'editorialista estava o molt empenyat o molt vinculat a allò que passa al club de natació. Expressions com "és de jutjat de guàrdia", "tractat de manera vergonyosa per l'ajuntament", "falta d'ètica", "insult als socis", "se'ns regiren els budells", "manca de sensibilitat dels governants", "que baixa déu i que ho veja", "manca de sensibilitat institucional", "l'ajuntament haurà d'assumir responsabilitats", "seure's a parlar però ja"... a més d'exclamacions i velades advertències. Mire, senyora Garcia, segurament el club de natació tindrà raó en tot allò que està demanant, no tinc el més mínim dubte. Per això trobo que l'editorialista s'ho ha agafat com una cosa personal i també ens hauria d'haver explicat el motiu d'aquesta discriminació, si és que n'hi ha alguna. També perquè han esclatat justament ara que ha canviat l'equip de govern i no al llarg dels més de vint-i-cinc anys de vida que té el club. Ja dic que la situació sembla absolutament discriminatòria i algú ens hauria d'explicar per què el club de natació paga eixa gran quantitat de diners per l'ús de la piscina quan altres clubs no ho fan amb les altres instal·lacions. En resum, que la postura de l'editorialista ha estat més la d'un "tifosi" que la d'un equànime observador de la notícia. I ja dic que segurament amb tota la raó.

Vaja! Ja estan ací! Concretament a la pàgina set. Ja feia temps que no els veiem. Sort que, ja que vostès no els defensen, ho faré jo. Sí senyor, amb un parell de pebrots van i posen una querella contra l'ajuntament. No volen que siga rústic, volen que es puga edificar amb seny i coneixement. N diu res l'editorialista sobre això? No és cap broma, perquè amb això els veïns perdran entre seixanta i cent milions d'euros, que en pessetes no sé quan és però segur que una barbaritat. Amb aquesta quantitat, els veïns veurien cobertes

les seues expectatives i donarien per bona la qualificació de zona rústica. O potser ho he entès malament i allò que volen no són els diners, sinó tornar a ser una ciutat jardí semi intensiva. Això últim s'escapa del meu enteniment i no sé què es fóra de l'àmbit laboral. Ja sap, senyora Garcia, jornada partida i jornada intensiva. Si no recordo malament, han passat de tindre el millor alcalde de la història de Benicarló, a querellar-se contra l'ajuntament. Que vinga Marcelino i que ho arregle. Millor mediador, impossible.

Au, ja tenim falleres majors. Ja puc dormir tranquil. Sort que els tinc a vostès, senyora Garcia, que velen per la meua salut i el meu estat d'ànim. No segueixo perquè ja sap vostè que soc de llàgrima fàcil i en un punt em fico a plorar com una magdalena. Sobretot quan parlem de falles, que són el meu punt dèbil, la meua raó de ser i el motiu pel qual estic a aquest món. Si no tinguérem falles, jo faria molt que no estaria ací. No ho hauria pogut suportar. No es pot viure sense falles. Tan difícil és d'entendre? Una vegada més, gràcies, mil gràcies. Moltes gràcies. Gràcies, gràcies. Mil gràcies. Gràcies, senyora Garcia. Gràcies. Molt agraït de tot. Gràcies de tot cor. Gràcies.

Gràcies!

Una anècdota no qualsevol

Fronteres

text JOAN HERAS

Hi ha llibres que no entren a les llistes dels més venuts i que, per tant, no arriben a ser coneguts per un públic extens de lectors però que tenen un valor i una qualitat excepcional. Penso, per exemple, en el llibre de l'Eva Monrós que porta per títol *anecdotari d'un vianant no qualsevol* –tot fent homenatge a uns versos de la caçó *Si arribeu* de Lluís Llach. Després de la seva prematura mort, els companys del Grup D'estudi de Llengües Amenaçades (GELA) de la Universitat de Barcelona van decidir, entre altres iniciatives d'homenatge, tirar endavant un Verkami per tal de poder editar el blog que l'Eva anava fent des de feia un parell d'anys. Finalment, Viena edicions va fer realitat aquest projecte i des d'aquest estiu tenim a l'abast un llibret petit, molt ben editat i pleníssim de petites anècdotes que ens permeten teixir el paisatge vital de la seva autora. L'Eva Monrós, amb un llenguatge ben precís, ens regala petites gotes plenes de vida on hi bateguen les seves consideracions com a lingüista, el seu compromís amb el català i el país, les seves experiències quotidianes com a persona cega, cançons i lectures que la frapen, el contacte amb la gent gran o amb els menuts, el desig de viure plenament cada instant... en definitiva, un autèntic compendi de vitalisme, tendresa, ironia i compromís amb la llengua i amb la vida.

Des de l'ACIC (Associació Catalana per a la Integració del Cec), entitat de què formava part des de feia molts anys, li hem volgut també retre el nostre homenatge i, a més a més de participar en el Verkami, hem fet un parell de recitals on hem llegit un bon grapat de les entrades del seu blog ben lligades amb músiques que ella també hi cita. Els textos de l'Eva estan tan ben escrits que són un plaer tant si un els llegeix o si algú ens els llegeix en veu alta. Si voleu, feu-ne la prova amb aquest que aquí us reproduïxo –sempre que trobeu algú que, amb bona veu, us el vulgui llegir en veu alta. No és gen fàcil decidir quina és l'anècdota que pot ser adient per mostrar l'estil i el batec

del text. Però com que ve Nadal, m'he decidit per aquest en què la tradició, la llengua i la realitat de la diversitat cultural s'entrellacen meravellosament. Si us agrada, ja ho sabeu, en el llibre n'hi ha una bona colla. Estic convençut que la lectura d'aquest aplec d'anècdotes, sensacions, experiències i, en fi, retalls de vida, us regalaran una bona estona de bona literatura, de reflexió i de somriures tendres i irònics.

La importància d'un accent

La noia hondurenya de qui us he parlat en altres ocasions no veu els accents quan llegeix. No és que tingui cap problema físic de percepció (altrament dit "problema de vista"), és que senzillament li passen desapercebuts. Quan llegeix en castellà gairebé no se li nota, només si es topa amb alguna paraula desconeguda, és clar. Però quan llegeix en català, que per escrit encara li és força aliè, fa recaure les síl·labes tòniques on bonament vol.

Durant la campanya nadalenca d'enguany, un dia estàvem aturades al carrer davant d'una porteria i va llegir un anunci de la paret:

-- "El tío solidari" -va dir.

Acte seguit s'ho va traduir:

-- "El tío solidario" -i va posar un to inequívocament interrogant...

Jo, que me l'escoltava, vaig trigar uns segons a entendre de què anava la cosa.

-- "El tío solidari"! -va exclamar.

Llavors va rellegir l'anunci, es va adonar del petit palet damunt de la o i es va corregir. Vam riure i vam estar a punt de deixar l'anècdota aquí. Poc m'imaginava que em diria que no quan, al cap d'uns segons de rialles, li vaig preguntar si sabia què era el tío... Sis anys a Barcelona, sis Nadals aquí, i el tío li era encara més aliè que els accents.

Crec, tanmateix, que ja no ho oblidarà. Uns dies després de la meva explicació, va assistir a la seva primera cagada a la guarderia d'una amigueta nostra i va tornar tota emocionada.

Reflexions preelectorals

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Fa molts anys que vaig adonar-me'n que era una persona d'esquerres. Això de ser d'esquerres o de dretes és bastant complicat d'explicar, i no sóc massa partidari ni dels reduccionismes, ni de les simplificacions, ni dels maniqueïsmes de bons o dolents. En el meu cas, va ser una cosa prou natural, em vaig convèncer que allò que defensava millor els interessos de totes les persones, el bé comú i la justícia social eren les opcions d'esquerra. Està clar que no sempre estàs d'acord amb tot el que diuen els partits que votes, però la política no és una opció de fe: no cal un grau total d'identificació, al cap i a la fi els votem, no ens casem amb ells.

(Bé, parteixo de la base que encara és vàlida la distinció dreta/esquerra, fins i tot per a aquells partits i persones que diuen que son de "centre". Un altre dia podem discutir això, que segurament és molt discutible, com tot, perquè donaria per a un altre article.)

Amb el temps m'he anat adonant, però, que els governs d'esquerres són complicats. Em refereixo als governs d'esquerra de veritat, no als que ha fet el PSOE en diverses ocasions, tant a l'estat com al nostre país. I són complicats perquè la percepció que tenim tots dels governs d'esquerres (no m'agrada dir-ne "progressistes", és un eufemisme absurd inventat per aquests grans descafeïnadors de l'esquerra, aquests promotors d'una esquerra *low cost*, que són els socialistes espanyols) és molt exigent. Tothom som molt crítics amb ells, al menor error ens hi llancem a la jugular, no només els ciutadans de dreta, sinó també aquells que els han votat.

El votant d'esquerres és molt poc fidel, i el de dretes, ai las!, ho és massa: és costosíssim que la gent deixi de votar al PP, mireu els anys que ha costat que perderen les eleccions al País Valencià, i no serà precisament perquè hagen fet una bona gestió. Em resulta fascinant, o inquietant (depèn de l'estat d'humor), veure com el govern de Rajoy, per posar un exemple, segueix sent el primer en intenció de vot. Fa molt de temps que la situació valenciana m'ha forçat a preguntar-me per què passa això.

Sembla que als governs d'esquerra se'ls pugui criticar tot, i exigir-los la màxima coherència, perquè quan han estat elegits, ho han estat a consciència: la gent que els ha votat ho ha fet amb voluntat d'un canvi, d'una millora social o política sensible, i si no ho fan, i ràpid, deceben, i els votants fugen. En canvi, la dreta sembla el govern que els ciutadans posen quan no tenen ganes de triar-ne

un altre, el govern sense ideologia (parlo del punt de vista social, no d'ells, que en tenen molta i molt activa, d'ideologia). Que governe la dreta és quelcom "natural", i en canvi, que governe l'esquerra, és una opció. Per això gaudeixen d'una confiança tan inestable, potser.

També hi ha qui diu que la gent d'esquerres té un nivell de formació més alt i per això és més crítica. Tot i que no estic molt segur que això siga cert (hi ha molta gent conservadora que és molt culta), tampoc no seria incompatible amb la visió social que la dreta mana de manera natural, segurament perquè històricament ho ha fet sempre, i en canvi l'esquerra s'ho ha de guanyar.

En fi, aquestes són algunes reflexions preelectorals que aquests dies em susciten. Jo, en això, sóc molt poc significatiu: tot i ser d'esquerres, absolutament sempre vaig a votar, encara que m'hagen decebut. I intento mantenir un cert marge de confiança a les opcions que trio, sense ser dogmàtic. Sé que "els altres" ho fan: voten tots, tots a una, com un sol home, sense qüestionar-se res, malgrat tot. Pensar això m'ajuda a curar-me del purisme ideològic.

Derbi sense emoció

text VICENT T. PERIS

A hores d'ara tothom sap que el resultat dels diumenge passat davant els nostres veïns va ser una clara victòria del Benicarló per tres a zero. Que és poc? Possiblement sí, si ens atenem als resultats assolits pels nostres rivals al llarg de la present lliga., però pel allò que es va veure al camp, puc afirmar que el resultat és just. Vam tardar massa a marcar, i el fantasma de la temporada passada planava pel municipal. Es defensaven molt ordenadament i costava molt crear ocasions clares de perill, i quan s'arribava, allà que estava el porter benicarlando Alexis Mulet aturant pilotes inversemblants. Lo partit va tindre poca història, i no passarà als anals del Benicarló com la gran golejada a l'etern rival, cosa que tots esperàvem aconseguir sense massa entrebanca. Però no va ser així i ens vam haver de conformar amb els tres punts i tres gols, que ens deixen a la zona plàcida de la classificació però a tres punts del tercer lloc, que no dona dret a res, però que sona molt bé.

No diria cap mentida si ara mateix em posara a escriure que a la segona part em vaig avorrir de manera notable. Lo partit estava decidit i no es creaven ocasions de gol perquè el Vinaròs, malgrat tot, mantenia una sòlida estructura defensiva que feia inútil qualsevol intent dels nostres de acostar-se a la porteria. Això sumat a la magnífica actuació del seu porter, van donar com a resultat que només se s'empotessin tres del nostre camp. Però quan més avorrit estava i els badalls més començaven a atacar-me, els del Gol Roig van posar en marxa un magnífic numeret. Van desplegar una gran pancarta de color blanc on, en lletres majúscules, deia "MENJEM-NOS-ELS". Llavors apareixien dos ninotets d'aquells del joc del pac-man (o come cocos) per damunt de la pancarta. Acte seguit feia aparició al pac-man groc que es cruspia els dos ninotets en qüestió, com ho feia al famós joc. La veritat és que va ser molt divertit i aquells xicotets -que havien organitzat una festa abans del partit al darrera de la porteria nord i havien dinat també allà- van animar molt el partit i també n'eren més que altres vegades.

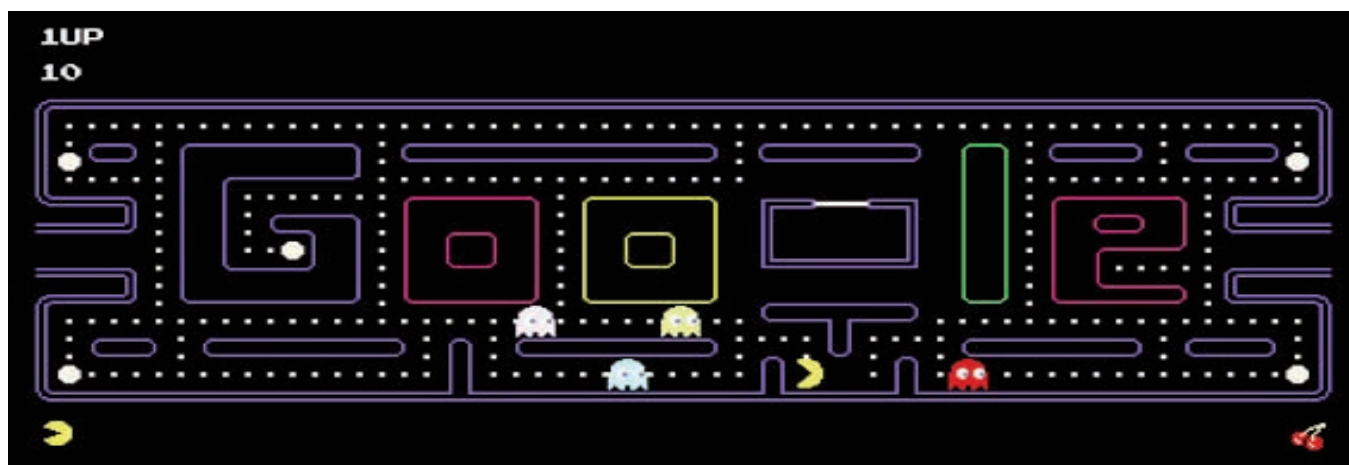
També voldria destacar l'aspecte que presentava el camp, on jo conto que hi havia més de vuit-centes persones presenciant lo partit en directe. Molta gent del poble, i suposo que presència testimonial d'aficionats de l'equip rival, ara en hores molt baixes gràcies als excessos del passat. Absència total d'incidentes i alguns càntics graciosos per part dels del

GR21 que van animar la tarde i van fer aflorar algun que altre somriure entre els aficionats locals.

El proper diumenge, a partir de les quatre i mitja de la tarde, tonem a jugar a casa contra l'antepenúltim classificat, que no és un altre que l'Alcalà, de la propera ciutat d'Alcalà de Xivert. Igual com vaig fer la setmana passada, no vull fer cap pronòstic perquè l'any passat els equips que ens anaven al darrera a al classificació ens feien patir, així que només espero un bon partit dels nostres i que marquem almenys un gol més que els gaspatxers. Aquesta jornada van perdre a casa per dos a tres davant el mateix equip que la setmana passada ens va clavar sis gols, així és que no deuen ser tan dolents com sembla. No sé si la posició que ocupen a la classificació té res a veure amb la gent que l'any passat van desembarcar a aquella població del Baix Maestrat, que van fer pujar l'equip i després van desaparèixer de la mateixa manera que havien aparegut. Bé això tot són imaginacions meues, que com ara tinc temps per pensar lo cap se me'n va elucubrant.

Com estan les coses per casa? La millor resposta seria que tot segueix un guió lògic i estan passant les coses que es veia que passarien. De moment a la mama li han regalat un pijama de color blanc que posa "la décima" i que porta a totes hora per casa amb molt d'orgull, diu ella. Lo seu amic ja comença a dir-me "hijo mío", i el papa s'ha tirat la manta al coll i cada dia en porta una a casa. Està dilapidant lo patrimoni familiar.

Bona jornada dels equips de fútbol-11 del Benicarló Base Fútbol

text i foto Benicarloaldia

Esportiu Vila-real 2, Juvenil A 3

Frenètic partit del Juvenil A en la seua visita al sempre difícil camp de la Fundació Flos, on juga l'Esportiu Vila-real, ja que va aconseguir una nova victòria que li permet seguir escalant posicions en la taula de classificació.

El partit va tenir dues parts molt diferenciades; en la primera, domini absolut per part dels pupils de Juanjo i Jony que van jugar segurament els millors minuts de la temporada, marcant dos gols, el primer de Joan i el segon de Moha, que donaren avantatge al descans (0-2).

El pas pels vestuaris poc va incidir en el joc i l'equip va eixir amb la mateixa mentalitat i prompte tornarien a marcar, novament Joan li guanyava l'esquena al seu defensor i batia al meta local en la seua eixida (0-3). Poc va durar l'alegria, doncs, només traure de centre, els de Vila-real retallaven avantatge en el marcador i es ficaven de ple en el partit (1-3), i un golàs des de trenta metres li va donar emoció als minuts finals del partit (2-3).

Juvenil B 2, Burriana B 0

El Juvenil B torna a somriure i es queda amb tres punts d'or, després de diverses jornades sense puntuar, en un partit en el que va ser superior al seu rival. La necessitat dels tres punts va servir com a estímul als jugadors de José i Pablo que van saltar al Municipal disposats a resoldre el partit tot just començar. En poc més de tres minuts Sam rematava a la xarxa un centre mesurat de Ferran (1-0). Aquest matiner gol pesà en l'ànim visitant que va tardar a entrar en el partit, va ser en el tram final del primer temps quan els celestes van jugar els seus millors minuts.

La segona meitat va estar molt parella i la forta pressió exercida per tots dos equips en la zona ampla concedia poques ocasions a les davanteres, només en una ocasió van poder els benicarlandos trencar novament la defensa rival i un mil·limètrica assistència de Yazzid era aprofitada per Jonathan per a aconseguir el gol de la tranquil·litat (2-0).

Cadet A 1, Nules 1

Poc premi per al Cadet A, que va veure com se li escapava en l'últim sospir, una més que merescuda victòria davant el Nules. Els jugadors de Morilla i Mati van disposar d'un sense fi d'ocasions per a perforar la xarxa visitant, però no era el dia i tanta vida se li va donar al rival, que aquest no deixà passar la seua opció i en l'última jugada del partit es va emportar un punt del Municipal.

D'eixida, l'onze cadufer, va anar molt mentalitzat, amb les idees molt clares, amb domini del joc i forta pressió en la zona mitjan. El control era dels benicarlandos i amb açò les primeres ocasions de gol del partit no es van fer esperar; en una d'elles, segurament la menys clara, Jeremi a l'eixida d'un córner batia per fi al porter visitant (1-0).

En la represa i encara amb el marcador favor, l'equip no es

va conformar i va continuar estrenyent la porteria rival buscant el gol de la tranquil·litat, però la falta de rematada els va passar factura i tant es va perdonar al Nules que al final es va acabar pagant-ho, i en una falta lateral, amb el temps complert els visitants van marcar el seu gol de l'empat a (1-1).

Cadet B 2, Jubelama Castelló A 1

El Cadet B va derrotar al líder de la categoria el Jubelama Castelló A, després de jugar un gran partit, de poder a poder, on els jugadors de Marc estigueren a gran altura i van demostrar que, quan posen tot el carbó a la caldera, la

ve de la pàgina anterior

locomotora benicarlanda és capaç d'agafar velocitats de vertigen.

En el minut 3 de partit arribà el primer gol de la vesprada per als nostres, quan Ismael aprofitava la seua primera ocasió (1-0). El líder, com era d'esperar, va reaccionar i va posar cèrcol a la meta de Joan i en el minut 20 aconseguia el gol de la igualada (1-1).

La segona part va estar més igualada, les defenses quasi sempre van imposar el seu joc i amb prou faenes van haver-hi ocasions de gol. En els últims minuts el xoc es va decantar per als caduferos amb un nou gol d'Ismael (2-1), que de fort tret allotjava la pilota al fons de la xarxa.

Costa Azahar 4, Cadet C 2

El Cadet B va caure en la seua visita al Costa Azahar per 4-2. L'equip de Pablo i Jorge es presentava amb nombroses baixes a l'equip i així i tot, en el primer tram de partit, va complicar el partit al seu rival, que va haver d'emprar-se a fons per a derrotar els benicarlandos.

L'inici no va poder ser millor, Marc, als 13 minuts, confirmà el bon joc amb el primer gol de la matinal (0-1). Els locals, poc a poc, van passar a dominar el joc i en amb poc menys de deu minuts li van donar la volta al marcador, aprofitant diverses distraccions en la rereguarda, posant-se per davant en el partit amb un clar (3-1).

El pas pels vestuaris va servir per a recompondre línies i afrontar els segons quaranta minuts amb aires renovats, i a fe que així va ser, el partit es va igualar, els dos equips van poder ampliar el seu caseller de gols però sols va caure un per cada bàndol, el benicarlando va ser obra de Kilian.

Infantil A 6, Nules 3

L'Infantil A es va agradar a si mateix i va sumar una nova victòria davant el Nules A. El partit va tenir dues parts molt diferenciades; en la primera els pupils de Lucca i Dani van ser amos absoluts del joc de principi a fi, mentre que en la segona

van ser els visitants, que en clar desavantatge en el marcador van pujar línies, intentant retallar distàncies.

En els primers minuts de partit la pilota circulava amb rapidesa i precisió, i el perill aguaitava l'àrea visitant, Marco, amb poc més de tres minuts de diferència, rematava a la xarxa dues precises assistències per a posar en franquícia en el marcador (2-0). En el minut 20 de partit, un gol per equip en l'últim instant del primer acte deixava el marcador en un (3-1) al descans. Mikel va ser l'autor del tercer gol.

Després del descans els de Nules van eixir amb la clara intenció de remuntar, però els infantils cadufers no van baixar la guàrdia i va arribar un gol de Víctor que augmentava l'avantatge en el marcador (4-1). Però els visitants van aconseguir retallar distància immediatament (4-2). El partit estava interessant, els davanters imposaven la seua llei i les defenses aguantaven les envestides d'uns i uns altres com podien, i així arribarien dos gols més, obra de Víctor (el segon en el seu compte) i Iker i un altre dels visitants per a tancar el definitiu (6-3).

Infantil B 0, Jubelama Castelló A 3

Com en una pel·lícula de l'Oest... els jugadors de l'Infantil B van morir amb les botes posades, en el seu duel particular contra els de Castelló, rival que visitava el Municipal ocupant el primer lloc de la classificació, comptant tots els seus partits per victòries, i en aquesta ocasió no va ser menys, però després d'una batalla molt desigual per la joventut de l'equip benicarlando. El resultat final per als xics va ser el de menys, i per contra si va ser important, i molt positiu, el caràcter competitiu que va mostrar l'equip d'Adrián i Sancho durant tot el partit.

Al descans el marcador reflectia 0-1, fidel reflex de la igualtat que es va veure en el camp. En els segons trenta-cinc minuts el decorat poc canvià, l'equip benicarlando fins i tot va poder aconseguir el gol de l'empat a un, i més, si l'àrbitre haguera assenyalat penal després d'una forta entrada dins de l'àrea, que aparentment semblava clara. Per contra en la jugada següent si pità un en l'àrea benicarlanda que van aprofitar els visitants per a marcar el seu segon gol i tancar amb açò pràcticament el partit (0-2). Al final del partit va arribar el definitiu (0-3).

La III pujada vertical al Castell de Morella, tot un espectacle

text i foto Benicarloaldia

La III Pujada vertical al Castell de Morella ha tornat a ser un gran espectacle. Els més de trenta valents tornaven a partir de l'Hostal Nou, per a dirigir-se al punt més elevat de la localitat, la Plaça d'Armes de la fortalesa. Óscar González, en la categoria masculina, i Fanny Barreda, en la femenina, van estar els vencedors.

La regidor d'esports, Lola Viñals, ha agraït l'organització de la prova per part de Comunicacions dels Ports i el treball que han realitzat els col·laboradors i voluntaris. També ha destacat que "esperem que el pròxim any es pugui repetir i ja estem mirant opcions per a seguir innovant i que el castell siga l'escenari de més proves de gran nivell". La prova també ha tornat a coincidir amb el pont de desembre, per la qual cosa molts turistes han vist el desenvolupament de la mateixa in situ.

L'eixida en l'Hostal Nou es fa a 837,5 metres i l'arribada a 1062,5 d'altitud. Són 244 metres d'ascensió continuada, en només 2,1 quilòmetres, amb un desnivell del 12,1 %. Uns xifres que demostren la dificultat i duresa d'aquesta prova que ha sigut tot un repte per als competidors. El recorregut des de l'Hostal Nou continuava per la coneguda com a costa de Sant Vicent. Ha entrat un moment en la carretera que uneix la N-232 i el portal de Sant Mateu i ha continuat fins a aqueix portal. Una vegada dins del casc urbà, els corredors han pujat les

David Gil

escales de la coneguda com a Gran Via, han passat per l'Arxiprestal, i han encarat la pujada fins a les portes del Castell. Després, dins del monument, completaven tota la pujada fins a la Plaça d'Armes, el punt més alt de Morella.

Óscar González ha arribat en primera posició a la meta, amb un temps d'11:37 minuts. El podi masculí l'han completat Diego Aguilar, amb un temps de 12:24 i Fernando Colomer, amb 13:38. En la categoria femenina, la guanyadora va ser Fanny Barreda que va emprar 15:32 minuts, seguida de Mari Carmen Domínguez (16:07) i Juana García (16:12). També hi va haver premi per als primers corredors Sub-16 i major de 60 anys, Rubén Deusdad i Roberto Muñoz, respectivament.

David Gil

Peníscola acollirà un nou Campus Solidari de Futbol durant les vacances de Nadal

text i foto VICENT FERRER

La Penya Barcelonista Ciutat de Peníscola, en col·laboració amb la regidoria d'Esports de l'Ajuntament de la ciutat, ha programat, novament per als dies festius del període nadalenc un nou campus de futbol formatiu i solidari.

Aquesta és la setena edició en la qual l'agrupació penyera coordina accions benèfiques relacionades amb la celebració d'aquest campus, al que els xiquets i xiquetes interessats poden inscriure's en el pavelló poliesportiu.

La recaptació de la inscripció, amb un preu simbòlic de 5 euros per a les tres jornades de campus entre les 11.00 i les 13.00 hores, que es destinarà, com ja és habitual al programa de Creu Roja a la localitat "Èxit Escolar", gràcies al qual una professora i una psicopedagoga, 2 dies a la setmana, atenen a dotze xiquets reforçant el seu aprenentatge i garantint-los el berenar.

L'alcalde, Andrés Martínez, ha felicitat i destacat "la coordinació entre associacions locals amb la col·laboració de l'administració per al desenvolupament d'activitats i programes en benefici dels veïns i veïnes del municipi", concretament i en aquest cas destinat al col·lectiu de major risc i més desfavorit en etapa escolar.

Copisteria-Llibreria

GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys
-Llibreria General i Musical
-Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
Tel.: 964 475 698
e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

BRILLANT ACTUACIÓ DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ AL TROFEU CASTÀLIA AMB SENSACIONAL MÍNIMA NACIONAL ABSOLUTA DE GEMMA LABÈRNIA

textCNB

El club Natació Benicarló va participar, els dies 5-6 de Desembre, al prestigiós Trofeu Castàlia, disputat a la piscina olímpica de Castelló.

Dirigits per Myriam Martínez, els de Benicarló presentaren un equip de 15 nedadors: Albert Astor, Javier Marzà, Dídac Saura, Marc Veà, Yago Mateo, Raul Carbó, Sergi Saura, Clàudia Barrachina, Ester Segura, Gemma Rillo, Maria García, Blanca Pérez, Gemma Labèrnia, Júlia Barrachina i Marina Segura.

En un trofeu que cada cop té més nivell competitiu, amb participació inclús de nedadors internacionals i de medallistes nacionals absoluts, els benicarlandos tingueren una molt bona actuació general, amb moltes millores de marques personals i obtenint la classificació per a 9 finals.

Gemma Labèrnia, es va classificar per a les finals A de 50, 100 i 200 braça obtenint, a més, a més, dos 4 llocs en els 100 i 200 braça; Júlia Barrachina, sempre competitiva, també va aconseguir altres 3 finals A, les de 50, 100 i 200 esquena; Ester Segura, donant molt bones sensacions, va participar en la final A dels 800 lliures; Clàudia Barrachina, va entrar a la final B dels 50 braça i el retornat aquesta temporada, Albert Astor, que està amb moltes ganes, es va classificar per a la final B dels 100 papallona.

El moment més important del campionat per als benicarlandos, va tindre lloc a les sèries classificatòries matutines dels 50 braça femenins de dissabte, on la nostra fenomenal bracistista de, només, 14 anys, Gemma Labèrnia, ens sorprenia amb una gran marca de 35.31 E que li donava la mínima nacional absoluta.

Amb aquest registre, Gemma està ja automàticament classificada per a poder participar al campionat nacional més

important de cada 4 anys: el campionat d'Espanya OPEN DE PRIMAVERA de la temporada olímpica. En aquest campionat, que es disputarà durant els dies 19-22 de Març de 2016 a Sabadell, és on es farà la selecció de l'equip olímpic espanyol.

És un orgull per a la seua entrenadora, Myriam Martínez i per a tots els membres del club, tindre, per segona vegada en la nostra història, a un nedador classificat en aquest campionat.

Joan Ferran Barrachina, que va ser el nedador del club que ja ho va aconseguir al preolímpic anterior, també està classificat per al de la present temporada, encara que, actualment, ho fa competint per l'equip FERCA de València.

Així, son ja 2 els benicarlandos que podran disputar el campionat. Com tenim 3 mesos per davant, és possible somniar en obtindre la classificació en algunes altres proves més. Deixem temps al temps.

